

2. Да научимъ невѣдущыа на истынѣ и добро.
3. Да подадемъ на ближняго добрь и благоврѣ мененъ съвѣтъ въ мѣчнотіи, или въ опасность, кои-то той не може да предвиди.
4. Да ся молимъ за него Богу.
5. Да утѣшявамы печалныа.
6. Да не въздавамы за зло, кое-то ни сѧ направили другы.
7. Отъ срѣдце да прощавамы обиды-ты.

П. Не е ли пропивно на заповѣдь за милостъ-та, кога-то по правосудіе наказвать выновнаго?

О. Не, ако правять това по должностъ и съ добро намѣреніе, т. е. за да го поправять, или за да прѣдуазять другы-ты отъ неговы-ты прѣстѣпления.

П. Що обѣщаа Господь на милостиивы-ты?

О. Това, че тіи щажть бѫдѫть помиловані.

П. Какво помилваніе ся разумѣва шукъ?

О. Помилваніе отъ вѣчно-то осужденіе за грѣхове-ты на Божіа сѫдъ.

ЗА ШЕСТЬ-ТА ЗАПОВѢДЬ НА БЛАЖЕНСТВО-ТО.

П. Коя е шеста-та заповѣдь Господня за блаженство?

О. Кои-то желающъ Блаженство, трѣбва да бѫдѫть »чиستін сърдцемъ.«

П. Чистота на срѣдце-то не е ли това, що е и чистосърдечие?

О. Чистосърдечие, или искренность, по кои-то человѣкъ не показва лицемѣрно добры расположения, безъ да гы има въ срѣдце-то си, но добры-ты расположения на срѣдце-то си явва въ добры постѣпки, е само низка стъпень отъ чистотѣ сърдечиѣ. Това послѣдне-то достига человѣкъ съ постоянно